

Aşere-i Mübeşşere kimlerdir?

Mustafa Peköz: “Cennetle müjdelenmiş dört halife dışındaki sahabelerin isimlerini öğrenmek istiyorum.”

Sahabeler içerisinde sağlığında Cennetle müjdelenen bahtiyarlar vardır. Bunlar on kişidir ve bu on kişiye Aşere-i Mübeşşere denir.

Aşere-i Mübeşşere şunlardır:

- 1- Hazret-i Ebû Bekir,
- 2- Hazret-i Ömer,
- 3- Hazret-i Osman,
- 4- Hazret-i Ali,
- 5- Hazret-i Abdurrahman bin Avf,
- 6- Hazret-i Ubeyde bin Cerrah,
- 7- Hazret-i Said bin Zeyd,
- 8- Hazret-i Sa’d bin Ebû Vakkas,
- 9- Hazret-i Talha bin Ubeydullah,
- 10- Hazret-i Zübeyir bin Avvâm’dır. Radiyallahü anhüm.

Ebû Mûsâ el-Eş’ârî radiyallahü anh anlatmıştır: “Bir gün evden çıktım ve içimden: ‘Vallahi bu gün Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm’dan ayrılmayacağım ve bütün gün onunla birlikte olacağım’ diye ahdedtim. (Ebû Mûsâ mescide geliyor, Hazret-i Peygamber’i (asm) soruyor. Ona: ‘Resûlullah mescitten çıktı ve şu yöne doğru gitti’ diyorlar.) Bunun üzerine ben de mescitten çıktım ve Resûlullah’ı (asm) sora sora izi üzerinde gittim. Nihâyet Resûlullah’ı (asm) Erîs kuyusunun bahçesinde buldum. Bu bahçenin kapısı hurma dalından yapılmıştı. Resûlullah (asm) abdest aldı ve Erîs kuyusunun ağzına serinlemek için oturdu. Ben de kalkıp Resûlullah’ın (asm) yanına vardım. Resûlullah’a (asm) selâm verdim. Sonra geri dönüp kapının yanına oturdum. Kendi kendime:

“Bu gün ben Resûlullah’ın (asm) kapıcısı olayım” diye karar verdim. Bu sırada Ebû Bekir (ra) geldi. Kapıyı itti. Ben:

“Kimdir o?” dedim. O:

“Ebû Bekir” dedi. Ben:

“Biraz müsaade et” dedim. Sonra gittim:

“Yâ Resûlallah! Kapıda bekleyen Ebû Bekir’dir. Yanınıza gelmek için izin istiyorum” dedim. Resûlullah (asm):

“Ona izin ver ve kendisini Cennetle müjdele!” buyurdu. Hemen geriye döndüm ve:

“Gir!” dedim. Sonra: “Resûlullah seni Cennet’le müjdeliyor” dedim. Ebû Bekir girdi ve Hazret-i Peygamber’in (asm) sağ yanına oturdu. Ben kapıya döndüm. Kapı tekrar çaldı. Ben:

“Kimdir o?” dedim. O:

“Ömer bin Hattab’tır” dedi. Ben:

“Biraz bekle!” dedim. Sonra Resûlullah’a (asm) geldim, selâm verdim ve:

“Yâ Resûlallah! Ömer bekliyor. Yanınıza gelmek için izin istiyor” dedim. Resûlullah (asm):

“Ona izin ver ve kendisini Cennet’le müjdele” buyurdu.

Ömer’e geldim ve:

“Buyur” dedim. Sonra: “Resûlullah seni Cennet’le müjdeliyor” diye haber verdim. Ömer girdi ve Resûlullah’ın (asm) sol yanına oturdu. Ben kapıya döndüm. Az sonra kapı yeniden çalındı. Kardeşim abdest alıp bana yetişecekti. Gelenin o olmasını diledim.

“Kimdir o?” dedim. O:

“Osman bin Affan” dedi. Ben:

“Biraz bekle” dedim. Ve Hazret-i Peygamber’e (asm) gelip haber verdim. Resûlullah (asm):

“Ona izin ver ve kendisine isâbet edecek olan belâ ve musîbetle birlikte Cennet’le müjdele” buyurdu.

Döndüm ve Hazret-i Osman’a (ra):

“Gir” dedim. “Resûlullah (asm) seni, sana isâbet edecek olan belâ ve musîbetle birlikte Cennet’le müjdeliyor” diye ilâve ettim.

O da girdi ve Resûlullah’ın (asm) karşısına oturdu.”¹

Cennetle müjdelenen on sahabe hakkında rivayetler çoktur. Hepsi de sahihtir. Malûm; Peygamberlerden sonra insanoğlunun en faziletliileri sahabelerdir. Dünyada iken Cennetle müjdelenmiş olsa da, olmasa da, sahabelerin mertebesine hiçbir şekilde yetişilmez. Çünkü onlar Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle,

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ı dünya gözüyle “peygamber” olarak görmüşler, iman etmişler ve “sohbeti” ile müşerref olmuşlardır. Peygamber sohbeti onlara, sâir evliyânın senelerle seyr ü sülûkla elde ettikleri feyze ve nûra, “bir dakikada” ulaştıran bir mertebe ve yükseliş vermiştir.2

Dipnotlar:

1- Müslim, Fadâili's-Sahâbe, 29

2- Sözler, s. 451